

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (68)

DUYGULAR

Aşktan yana bilmezse gönül hû deyiversin
Ersin o güzel duyguların ruhuna ersin
Rabbim yönelen kalbe zikir aşkını versin
Ersin o güzel duyguların ruhuna ersin

AŞKI NE BİLSİN

Sevmiş de gönül anlamamış aşkı ne bilsin
Silsin o firaklarla akan yaşları silsin
Kim aşkı verir aklederek cûş ile gülsün
Silsin o firaklarla akan yaşları silsin

SIRRIM

Yıllar geçiyor kalbe hüznün saldı firaklar
Saklar demeden sırrımı fâş eyledi aklar
Yâ Rab yetişir hû dese zikrinle dudaklar
Saklar demeden sırrımı fâş eyledi aklar

İNTİZÂR

Neşeyle açan coşku saçan ah o çiçekler
Bekler oku insan diyerek naz ile bekler
Rab mektubudur cümle bahar hoş kelebekler
Bekler oku insan diyerek naz ile bekler

HİMET BİLMETEN

Rağbetim sen kıl ilâhî masivâ hep perdedür
Yerdedür gördüm ki hikmet bilmeyen kim yerdedür
Nerdedür ah ey dü çeşmim cümle gâfil nerdedür
Yerdedür gördüm ki hikmet bilmeyen kim yerdedür

NEFESE MUHTAÇSIN

Nefes nefes ikrâm eyler ömrümü Rabb-i Kerim
Derim şol gâfil nefesime gör fakr içinde açsın
Bir lahzadır ya sonrası ah hayat tâc-ı ser'im
Zanneyleme kendin varsın bak nefese muhtaçsın

GÖNÜL

Gül kokla gönül goncaya sarf eyle nazarın
Duy nağmelerin müjde veren cümle hezârın
Dön Hakka yüzün neşeye kalb eyle bizârın
Duy nağmelerin müjde veren cümle hezârın

HOŞ BAKMAK

Ne zerrece hakka meyletti zâlim
Ne diz kırdı nâdan dinledi âlim
Meğer hoş bakmamak benim melâlim
HasbünAllah deyip hoş bakacağım
Artık güller derip gül kokacağım

ZANNETMEYELER

Hakikatler çarşısında köşe dükkan her ağız
Yazık insan hâletinden fersah fersah uzağız
Cenazedür ruhu çıkmış dolaşur nef's ü beden
Ah ölümler meclisidür zannetmeyeler sağız

VEREN KİMDİR?

Şu dünyayı yola koymak ne belâdur ne belâ
Kaşı kara gözü elâ deyû olma müptela
Veren kimdür ânı bil sen gayrısı kaht ü gala
Nice can var aha derken salıverilür selâ

AH MECAZ!..

Seviyormuş gibi yapsan yine kalbimde yerin
Kaderin nakşu şu aşk ah ne derindir ne derin
Sanıyorsun ki seven kalb-i perîşân eserin
Kaderin nakşu şu aşk ah ne derindir ne derin

NADAN

Be hey nâdan vü fukara vü cüce
Ulûfe var ayak yala koş güce
Ne derindür meğer kapanmaz yaran
Nam için git şeytana dahi yaran
Gördü fânî sen gibi sefil nice
Yedi yuttu sonra çevirdi hiçe

RİYAKAR

Velev kendi erişe bedenden bir tek cüze
Benim der dalar düşe ah riyakâr acûze
Hâşâ siparişi ya onundur zerre yıldız
Üç günlük yavuz hırsız vah deyin ölümsüze

RİYA

Men şirinem men görinem halka hep
Meni gören oturmaya kalka hep
Ah uzandum tutamadum sevgiyi
Riya menüm ayağumda halka hep

ALLAH VEKİLDİR

Sen taraf-ı Hakktan bak velev bakmasun kimse
Allah vekildür kızma şerir şakî her kim'se
Mahkeme-i kübrâ bil ağır cezânun yeri
Gel kendün eyle beri ânı düşün gülümse

AŞK

Bir tatlı belâsın başa aşk gönlüme yarsın
Varsın o güzel nağmelerin ruhumu sarsın
Elbet bilirim leylde nehar kışta baharsın
Varsın o güzel nağmelerin Ruhumu sarsın

AH MECAZ!..

Nur saçtı bakışlar a güzel ruhuma eşsin
Ömrümde hazan mevsimi sen kalbe güneşsin
Hasret ki tehammül edemem yakma ateşsin
Ömrümde hazan mevsimi sen kalbe güneşsin

FOYA

Anlamasın deyû seni ehl-i hal
Yüzünde riyâdur bin türlü boya
Hakka asi oldun ey den'î delâl
Kabirde çıkacak ortaya foya

GÖNLÜM

Gel ferahnâk eyle gönlüm iftiraktan yakma sen
Nar içinden duy şu feryâdım ırak'tan bakma sen
Yetti cânâ yetti hasret inlerim Mecnun gibi
Nar içinden duy şu feryâdım ırak'tan bakma sen

HASED

Kıskanup dâim durulmaz kaynayan nâr içre yan
Cümle nimetler kimündür bak ferahnâk ol hased
Akibetten bî habersün eyliyor Kur'an beyan
Ah güneştür camda gördün sen inanmazsan yas et

GÖNÜL

Bin firâkın âteşinden şol derûnum yandı gör

Fânilerden çek elin sen Hakka doğrul gül gönül
Cümle mevcûdât yerinden hû deyû canlandı gör
Fânilerden çek elin sen sen de zikret gül gönül

HAKKA DÖN

Fânî demdür eyle iz'an tadına kanma gönül
Hakk mülkü cümle var olan senindür sanma gönül
Nimet dâvet-i ebeddür kapı açar meraktan
Tutan el yanar firaktan Hakka dön yanma gönül

YALANCI DÜNYA

Yalancı dünya balı ko parmaklar yalansın
Binbir Fitne âdiyat ahmaklar oyalansın
Çıkar için rakkâse ahlaklar boyalansın
Ha de sabret üç güne gönüllerde kalansın

GEL NAZAR KIL

Emr-i Hakk'la ol Zerrâtı vücud eyler deveran
Gel nazar kıl gönül hû de nef's eylesün feveran
Yetti gayri bil fânîdür geçer değmez sevme sen
Ebed için terkeyle ten ruh dâhi itme viran

NE ACIDIR

Ne acıdır göremem körler dünyasında ben
Her gün binam yıkılır dünyanın yasında ben
Ah zerreden âcizem şol karıncadan garip
Bin günahdan muzdarip cennet hülyasında ben